

[Stavad]

Ja, nu skal man jo altid citere korrekt, hr. Lykketoft, og jeg mener, hr. Risgaard Knudsen sagde, at det var, når der var aftenmøde i regeringen.

Men jeg vil godt sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg synes, det er en meget mystisk måde at agere på. Fru Elisabeth Arnold har – som hr. Lykketoft har citeret, og hun har ikke imødegået citaterne, sådan har jeg forstået det – bekræftet, at det her er forligsbrud, eller at man i hvert fald ikke kan ændre det uden om Socialdemokratiet sammen med Fremskridtspartiet. Og så forstod jeg nærmest på svaret, at begrundelsen var, at spekulationsmulighederne først og fremmest ligger i, at vi har mindretalsaktionærer, som kan skaffe sig en skattefri gevinst, hvis de sælger efter 3 år. Jeg forstod på fru Elisabeth Arnold, at hun mener, at det er den barriere, der gør, at det ikke er så interessant, fordi man nok får lavet symmetri inden for den 3-års-periode.

Jeg synes, det er lidt mystisk, at man mener, man kan ændre på en lovgivning med nogle andre end dem, man har aftaler med, i forventning eller håb om, at dem, man har aftaler med, nok vil løse problemet, inden det bliver helt akut.

Hvis jeg kender synspunkterne hos Det Radikale Venstre rigtigt, er forventningen jo, at de store omlægninger, der skal laves, skal laves sammen med Socialdemokratiet og ikke sammen med Fremskridtspartiet. Det er efter radikal opfattelse vist nok sådan, at man ikke tror på, at man har taget første skridt i et større projekt sammen med Fremskridtspartiet.

Kan fru Elisabeth Arnold ikke se, at det her altså fører ud i noget, som gør, at dette hus til sidst ikke kan fungere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har jeg ikke det pågældende citat, som hr. Lykketoft læste højt her fra talerstolen for et øjeblik siden, men kan sige, at det er rigtigt, at jeg sagde til Information, at det er rigtigt, at hr. Lykketoft havde udtalt sig, som han havde gjort.

Vi har hele tiden været klar over, at selve selskabsskatteprocenten ikke var et led i skattereformen, men i og med at man sænker selskabsskatteprocenten, indfører man jo en yderligere asymmetri i forhold til den asymmetri, der be-

stod i forvejen. Derved skaber man selvfølgelig nogle spændinger, som er større end dem, der var i forvejen, og det har vi hele tiden fra radikal side været klar over var et problem. Det har man fra alle sider været klar over var et problem, men det er ikke et brud på skattereformen.

Til hr. Stavad vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan forstå, at en nedsættelse af selskabsskatteprocenten, som har været forhandlet i månedsvis mellem regeringen og Socialdemokratiet, og som endvidere også SF går ind for, skulle være mere odios, fordi den bliver gennemført med et andet parti i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Det ejendommelige i denne sag er jo, at stort set alle Folketingets partier var enige om at nedsætte skatteprocenten, samtidig med at man fjernede en hel række fradrag, og samtidig med at man gjorde noget ved personskatteprocenterne. Der var meget stor forskel mellem de tre planer, men lige netop det, der er nævnt her, var fælles gods hele vejen igennem. Og derfor er det ejendommeligt, at vi nu går hen og nedsætter selskabsskatteprocenten uden at gøre de andre ting, som logisk hører med.

Der er talt meget om sammenhængen mellem personskatteprocent og selskabsskatteprocent, og det er da vigtigt. Men jeg vil da godt føje til: Hvad mener fru Elisabeth Arnold om at fjerne de resterende fradrag, som også må med ifølge regeringens plan? Er det også noget, som fru Elisabeth Arnold håber hurtigt bliver løst? Og hvorfor i alverden løser man det ikke nu? Det er da logisk, når man nu er inde på selskabsskatteområdet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er nogen her i huset, der ikke kan forstå, at der kræves sammenhæng i det, man gør, og der er nogen, der ikke vil forstå, at der kræves sammenhæng i det, vi gør, hvis vi skal løse problemer. Jeg henregner ikke fru Elisabeth Arnold til den første kategori.

Når vi ikke kunne tage fat på erhvervsbeskattningen isoleret – for den diskussion havde vi også under forhandlingerne, fru Elisabeth Arnold – så var det jo netop, fordi der var den